

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Præsentationis Clerici ad Beneficium Jurispatronatus. Form. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

FORMULARIUM LEGALE PRACTICUM

Fori Ecclesiastici.

TITULUS XV.

De rebus, & actibus judicialibus.

Præsentationis Clerici ad Beneficium
Jurispatronatus.

FORMULA I.

SUMMARIUM.

- 1 **P**ræsentatio ad Beneficium jurispatronatus potest fieri per Procuratorem.
Procurator ad præsentandum nec se ipsum nec Patronum constituentem præsentare potest.
Gravatus erigere Beneficium jurispatronatus, non potest se ipsum nominare.
Filius pro Patre, & Pater pro filio Patrono, vel alia conjuncta persona potest validè sine mandato præsentare.
- 2 Concilium Trident. in acquirendo juspatronatus sustulit titulum privilegiatum.
Ad acquirendum juspatronatus in præsentando Rectore non sufficit Ecclesiæ constitutio, & dotatio, sed Monacelli Form. Pars II.

requiritur consensus Episcopi.
Consensus Episcopi post lapsum longi temporis juncta observantia præsumitur intervenisse.

- 3 Juspatronatus acquiritur per reedificationem Ecclesiæ, vel fundi præstationem.

Restauratio Ecclesiæ, vel Dotis augmentum, non præbet justum titulum.

- 4 Juspatronatus probatur ex multiplicitate præsentationum, quæ habuerunt effectum.

Juspatronatus in personis in quibus cadit præsumptio usurpationis non probatur præsumptio cadit in Domino feudi etiam si habeat condominos.

Et in persona potenti.

- 6 Beneficia juspatronatus non acquirunt libertatem per non usum seu negligentiam Patronorum.

Provisiones Papæ, & Ordinariorum non mutant statum Beneficii, nisi concurrant actus positivi contrarii servituti.

N 7 Pa-

- 7 Patroni laici habent terminum à jure quatuor mensum, & Ecclesiastici sex ad presentandum a die scientiae verae, & non fictae.
- 8 Presentatio est annexa Spiritualitati, & in ea cadere potest simonia.
- Qui dat aliquid temporale ei, qui est causa collationis Beneficii committit simoniam.
- 9 Presentatio est fructus juris patronatus, & ideo haeres usufructuarius, & non proprietarius habet jus praesentandi.
- Patronus in subsidium tenetur Ecclesiam reficere, & reparare.
- Patronus egenus potest petere alimenta ab Ecclesia si est dives, & ipse non habet aliunde, & est ex descendencia Fundatoris.
- 10 Jus praesentandi non extantibus masculis transit ad feminas quando expressè non sunt exclusae.
- Jus praesentandi transit in Monasterium si Patronus fiat Religiosus.
- Illegitimus est incapax juris praesentandi activi, nisi expressè vocetur.
- 11 Patronus, qui non potest se ipsum praesentare potest praesentationi de se factae ab aliis Patronis adhaerere, & consentire.
- Patronus, qui non potest se ipsum praesentare, potest supplicare, & Ordinarius per viam gratificationis illum admittere, non tamen ex debito, nec quando non est unicus.
- 12 Praesentatio quae competit vigore turni, non dicitur consumpta in primo praesentato, quando institutio non habuit effectum.
- Patronus laicus potest plures praesentare cumulativè ante institutionem Episcopi.
- Patronus Ecclesiasticus nec cumulativè potest variare.
- 13 Laicus non potest praesentari ad Beneficium nec Clericus conjugatus.
- Clericus illegitimus non potest praesentari ad Beneficium juris patronatus Patris Presbyteri.
- Praesentandus debet esse habilis, & idoneus.
- Beneficium erectum cum conditione, quod praesentandus non teneatur recitare Divinum Officium potest conferri Clerico majore septennio.
- 14 Clerici, qui non habent aetatem ad suscipiendos Ordines Sacros praesentari non possunt ad Praesentandum Canonicaem in Cathedrali.
- Clericus, qui non habet aetatem praescriptam à Concilio non debet admitti ad concursum, sicut nec laicus.
- Praesentatio extranei nulla est, quando est praesentandus Clericus de parentela, qui potest petere ut sibi Beneficium conferatur, & tunc Ordinarius conferens jure deculuto tenetur servare legem fundationis.
- 15 Civium appellatione veniunt naturales, & originarii, non autem assumpti.
- Civium appellatione veniunt bi tantum qui nati sunt in Civitate, suburbis, vicis, & districtu.
- 16 Cives ex privilegio possunt praesentari de Beneficiis quae conferri debent Civibus, & ad illa praesentari.
- 17 Cappellania an, & quando dicatur Sacerdotalis habitu vel actu differatur, & num. 18.
- Patronus ignorans qualitates fundationis, potest à prima praesentatione non idonei recedere, & idoneum intra terminum praesentare.
- 19 Praesentatio potest fieri de clerico qui possidet aliud Beneficium simplex, dummodo simul juncta non sint sufficientia ad congruam praesentationem.
- Possidens Beneficium sufficiens ad congruam substitutionem, si praesentetur, & instituat ad aliud jus patronatus, & utrumque retinet sine dispensatione, utrumque tamen jure vacat.
- 20 Praesentatus ad Parochialem, si non est idoneus ad confessiones audiendas non est admittendus.

- 21 *Approbatus in concursu ad curam animarum non potest reprobari ad Ordines Sacros quoad litteraturam.*
Presentatus ad Præbendam Theologalem si non est idoneus, proviso devolvitur ad Ordinarium, si in termino præscripto non presentetur idoneus.
- 22 *Provisio Præbendæ Theologalis suspenditur donec reperiatur idoneus.*
Presentatio clerici debet fieri personaliter, & non de absente, nisi absens sit notus instituire debenti, vel illius presentatio non sit rejecta, & num. 23.
- 24 *Postulatio quid sit, & in quo differat ab electione ostenditur.*
Jus instituendi reservari non potest in fundatione Beneficii inferiori Episcopo.
- 25 *Beneficiatus tenetur recitare Divinum Officium, etiamsi Beneficium sit exigui redditus, & num. 26. & 27.*
- 28 *Beneficiatus tenetur reparare Ecclesiam.*
Cardinales tenentur Ecclesias suorum Beneficiorum reparare.
Episcopus pro reparatione Ecclesiarum suæ Diœcesis, potest sequestrare fructus Beneficiorum in illis erectorum.
Episcopus non potest unire Præbendis

- Canonicalibus fructus Parochiæ prætextu depopulationis, aut Ecclesiæ destructionis.*
- 29 *Beneficiatus tenetur contribuere pro procuratore Visitatoris, & accedere ad Processiones.*
Ordinarius non potest alterare legem fundationis, neque addere nova onera.
- 30 *Congrua Curati quomodo sit taxanda ostenditur.*
- 31 *Curatus in Parochia jurispatronatus instituitur absque concursu.*
Curatus Parochiæ unitæ Monasterio, pro Congrua alimentaria præfertur Monachis.
Congrua Curati Ecclesiæ Parochialis unitæ Monasterio debet solvi de proprio à Monachis, donec doceant Ecclesiam unitam nulla habuisse bona.
Congrua quando non est sufficiens augetur.
- 32 *Curatus amovibilis, à quo debeat removeri demonstratur.*
- 33 *Cura amovibilis potest fieri ab Episcopo perpetua in Ecclesiis Parochialibus simpliciter unitis Monasteriis Regularium, secus si Parochiales sint de mensa.*
- 34 *Cura amovibilis in Ecclesiis Parochialibus Monasteriis unitis, si fiat perpetua, onera transeunt in Vicarium.*

DIe.... mensis.... Anni.... Comparuit personaliter in Curia Episcopali N. Dominus N. (sive N. Procurator Domini N. specialiter ad hunc actum deputatus prout docuit &c.) ad quem pertinet jus presentandi Rectorem ad Beneficium erectum, & fundatum in Ecclesia N. ad Altare N. sub invocatione S. N. prout constare dixit ex Decreto, & Instrumento erectionis, & reservationis Jurispatronatus respectivè sub die.... mensis.... Anni.... emanatis, alias in Actis hujus Cancellariæ productis, & repetitis ad quæ &c. quod dum viveret possidebat N. illius Rector nuper defunctus, prout docuit ex fide obitus, quam facto exhibuit, qui fuerat ad præsentationem N. institutus, ut pariter constare asseruit ex actis gestis in hac Curia de mense.... Anni.... ad quæ &c. & utendo facultate sibi, & suis in fundatione reservata; nec non jure legitime, & pacifice possessionis, in qua ejus familia reperitur presentandi (toties quoties Beneficium præfatum

N 2   vacare

vacare contingat) Rectore, liberè, & spontè præsentavit, & nominavit, præsentat, & nominat Clericum N. habilem, & idoneum præsentem, & acceptantem quem instat, & instat, per Illustrissimum, & Reverendissimum D. Episcopum, sive Reverendissimum D. Vicarium Generalem, in Rectorem prædicti Beneficii vacantis admitti, institui, & immitti in realem possessionem, & de eo provideri cum oneribus, honoribus, fructibus, emolumentis, ac juribus solitis universis, & omni &c.

Ego N. Patronus (sive N. Procurator) præsentò, ac insto ut supra,

Die, mense, & anno supradictis, facta, & exhibita fuit in actis præsens præsentatio per supradictum N. præsentibus N. & N. Testibus &c.

Ita est N. Cancellarius.

ADNOTATIONES.

1. **COMPARUIT PERSONALITER.** Patronus non solum per se ipsum personaliter potest præsentare; sed etiam per Procuratorem ad id specialiter deputatum Vivian. *de jur. patron. lib. 5. cap. 6. num. 2. & 3.* qui tamen debet infra tempus datum ad præsentandum præsentare, & mandatum realiter exhibere, alias præsentatio non valet Vivian. *ubi supra lib. 7. cap. 5. num. 1. & seqq.* Verum est tamen, quod non potest, nec Patronum constituentem, nec se ipsum præsentare, ut per *decis. Verall. 397. part. 2.* & alias auctoritates probat idem Vivian. *ubi supra lib. 6. cap. 9. num. 17. & tribus seqq.* ubi reprobatur Ricc. *in prax. for. Eccles. resol. 197.* contrarium sentientem. Et hoc amplius in hærede, & executore, qui Beneficium Ecclesiasticum debet erigere cum reservatione juris patronatus: nam hic non poterit se ipsum in primum Rectorem nominare *Sac. Congreg. Concilii in Amerina 6. Junii 1705.* Item filius pro Patre Patrono Pater pro filio, & alia conjuncta persona potest validè sine mandato præsentare, *Garc. de benef. addit. ad 5. part. capit. 9. num. 198. & trib. seqq.* Vivian. *lib. 5. capit. 3. num. 9. & 10.* ubi quod tunc debeat fieri præsentatio

cum promissione de rato.

2. **ERECTUM, ET FUNDATUM.** Quia *Concil. Trid. sess. 25. c. 9. de refor.* fustulit titulum privilegiativum, & exigit, quod Jus patronatus acquiratur et fundatione, dotatione, vel alias juxta feris dispositionem idem in præsentatione exprimitur hæc qualitas, ut illicò appareat de illius justitia.

At ad acquisitionem juris præsentandi Rectorem non sufficit sola Ecclesie, sed Beneficii constructio, & dotatio: sed necessariò requiritur auctoritas, & consensus Ordinarii, qui perficit Beneficii erectionem ut alibi dixi: donec enim iste consensus desideretur, non dicitur Beneficium, sed pia donatio, aut pium opus *Barb. de offic. Episc. alleg. 70. à n. 20. ad 57.* *Rot. decis. 517. nu. 3. par. 1. recentior.* Si tamen de eo non constaret per scripturam, post lapsum longi temporis idest 30. annorum præsumitur intercessisse, accedente observantia subsequuta post erectionem *Rot. coram Seraph. decis. 817. n. 3. & post Vivian. de jure patr. dec. 6. num. 4. & coram Cerr. dec. 499. num. 2. 3. & 4.*

3. Acquiratur etiam jus patronatus per reedificationem Ecclesie, vel præstationem fundi pro illius constructione *Gloss. in cap. quoniam verb. fundatores de jure patr. Gonzal. ad regul. 8. gloss. 18. num. 59.* *Garc.*

Garc. de benef. part. 3. cap. 9. num. 127. Gratian. disceptat. 177. num. 27. Rot. coram Coccin. decis. 106. num. 6. & 7. & decis. 96. num. 26. & 28. part. 13. recent. Non tamen pro restauratione, five Dotis augmento; quia diceretur ditatio, & non præberet justum titulum; ut sæpè respondit Rot. & præsertim coram Duran. decis. 285. num. 36. & coram Bich. dec. 162. n. 4. & coram Ninot. decis. 39. n. 16. & decis. 73. num. 5. ubi hæc habet -- Nec est potens probare concessionem juspatronatus &c. cum opus sit, ut demonstretur Ecclesiam fuisse funditus collapsam, & de pauperatam, adeo ut vel nova consecratione, & redotatione indigeret, vel saltem, quod Dos auclta fuerit ad summam excedentem medietatem, & coram Cer. decis. 526. num. 3. & 4.

4. **LEGITIMÆ, ET PACIFICÆ POSSESSIONIS.** Si de Patronatu aliunde non constaret, quam per multiplicatas præcedentes præsentationes effectuatæ, hoc sufficeret non solum pro manutentione, donec clarè ex fundatione constaret de Beneficii anteriori libertate; sed ad probandum juspatronatus ex fundatione, vel dotatione in petitorio dummodò essent plures, & antiquæ, & non agatur de personis in quibus cadit usurpationis præsumptio (quæ scripturis, & non præsumptionibus tenentur probare juspatronatus, ut dicit Ricc. collect. 1589. & respondit Sacra Congregatio Concilii in Calaguritana 13. Septembris 1631. lib. 14. pag. 502.) nam in beneficiorum provisione attenditur ultimus status, eo quia Ordinariorum institutiones cum expressione qualitatis juspatronatus multum ponderat, Rot. coram Seraphin. decis. 1141. num. 8. & 9. & coram Merlin. decis. 45. numer. 2. & decis. 349. numer. 3. & 4. & in puncto coram Burat. decis. 172. num. 24. & 25. Rot. in Bononien. Parochialis 12. Januarii 1682. §. Unde coram Albergato.

5. Usurpationis autem præsumptio cadit in Domino feudi, licet habeat plures Condominos, qui habeant æqualem partem jurisdictionis dependentis à Principe, & alternativè jus Monacelli Form. Pars II.

jurisdictionem exerceat, ut respondit Sac. Congregat. Concilii 16. Martii 1641. Rice. in prax. par. 1. resolut. 143. num. 1. Vivian. de jurepatr. part. 2. lib. 11. cap. 5. num. 90. Rot. coram Coccin. decis. 1278. num. 5. imò usurpatio præsumitur ex potentia, etiam si non sit conjuncta cum jurisdictione Corrad. prax. benef. lib. 4. cap. 4. num. 44. Rot. dict. decis. 1278. num. 6. coram Coccino.

6. Quando autem de erectione, & fundatione non dubitatur: quia per publicas scripturas constat: tunc Patronus possit præsentare, quamvis sui Antecessores non præsentassent, & suo jure uti neglexissent. Nam Beneficia juspatronatus non acquirunt libertatem per non usum, seu negligentiam Patrononum, sed insimul exigitur voluntas, & potestas conferentis, ut dixit Rota coram Coccino decis. 652. num. 2. & coram Dunozzett. Senior. decis. 265. num. 3. provisiones enim Papæ, & Ordinariorum non mutant Statum Beneficii Rota coram Cerro decis. 445. num. 19. & 20. & decis. 623. num. 14. 15. & 16. Add. ad Gregor. decis. 434. nu. 20. nisi simul concurrant actus positivi contrarii servituti: puta quia Patroni voluerint præsentare, & fuerint rejecti, vel adfit præscriptio libertatis; ad quem effectum duo copulativè requiruntur, nempe: & quod collatio fiat à legitimo Collatore scienter de Beneficio Juspatronatus tanquam de libero, vel de Regulari, tanquam Sæculari: & quod intercedat cursus quadraginta annorum: cæterum solæ provisiones cum derogatione juspatronatus potius præservant, quam illud tollant: immò excludunt intentionem acquendi libertatem, ut bene hæc omnia examinando firmat Rot. coram Coccin. decis. 1260. à num. 19. usque ad fin. & probant aliæ mox allegatæ decisiones.

7. **IN TERTIO A JURE CONCESSO.** Patronis laicis de jure dantur quatuor menses ad præsentandum cap. quoniam, & cap. cum propter de jure patr. Ecclesiasticis verò lex, cap. unico §. verum de jurepatr. in 6. qui terminus incipit currere à die scientiæ, & notitiæ veræ, & non fictæ, five præsumptæ

vacationis Rot. coram Coccin. decis. 1279. num. 24. & 25. adeo ut si unus ex pluribus Patronis vacationem ignorans, præsentaret post tempus datum ad præsentandum, sustineretur præsentatio, quamvis alii Compatroni vacationem scientes non præsentassent in tempore; quia scientia unius alteri non nocet. Vivian. de jurepatr. l. 5. c. 2. n. 22. Rot. d. dec. 1279. num. 28. cor. Coccin.

8. **LIBERE, ET SPONTE PRÆSENTAVIT.** Idest absque ulla illicita pactione: cum enim præsentatio sit quid spirituale, seu spiritualitati annexum, & de ea judicetur prout de re spirituali, & magis in ea committatur simonia, quam si juspatronatus venderetur, ut inquit Sperell. decis. 180. n. 43. ideo per hanc clausulam admonentur præsentantes, ut à pactionibus, & promissionibus abstineant, & libere juxta canonicas sanctiones utantur hoc jure. Etenim ad incurrendam Simoniam parsa sunt dare aliquid Collatori Beneficii, qui transfert jus spirituale; vel dare alicui, qui sit causa collationis, ut docet Navar. consil. part. 2. de Sim. consil. 61. num. 2.

9. Præsentatio dicitur fructus Jurispatronatus, ideoque Usufructuario omnium bonorum competit jus præsentandi, & non hæredi proprietario Ricc. decis. 23. num. 1. part. 1. Pac. Jordan. elucubr. tom. 2. lib. 10. tit. 7. num. 129. Garc. de Benef. par. 5. cap. 9. n. 21. & Patronus in subsidium tenetur Ecclesiam Jurispatronatus reficere, & reparare Sperell. decis. 67. num. 10. Panimoll. decis. 15. annot. 1. num. 35. & seqq. aliàs privari potest suo jure. At è converso si Ecclesia esset dives, & Patronus egenus, illum teneretur alere: dummodo tamen aliunde non valeret sibi providere de alimentis; fructus Beneficii deductis oneribus, & expensis essent superabundantes, & ipse Patronus esset ex descendencia fundatoris: hæc enim omnia debent concurrere, ut tradunt Lotter. de re benef. lib. 2. quest. 5. n. 4. & seqq. Vivian. de jure patr. lib. 1. par. 1. cap. 2. num. 20.

10. Jus præsentandi deficientibus masculis, transit etiam ad fœminas, quoties non sint specialiter exclusæ: quia de

sui natura, & regulariter est transitorium ad quoscumque hæredes, & successores juxta decis. 365. num. 3. & n. 378. n. 1. Seraph. imò, & in Monasterium, quando Patronus per professionem expressam efficeretur Religiosus: nisi esset juspatronatus gentilitium, seu personale, quod extingueretur extincta persona Ricc. prax. rev. for. Eccles. part. 1. resol. 208. per totam quem sequitur Vivian. de jurepatr. lib. 3. cap. 2. num. 61. & seqq. Non tamen illegitimum, quia non est capax juris præsentandi activi, etiamsi esset legitimarius rescripto Principis Sacr. Congregat. Concil. in Mutinen. 8. Maii 1683. ad 2. lib. 33. fol. 230. nisi in casu, quòd essent vocati etiam naturales.

11. Licet Patronus non posset se ipsum præsentare, neque ad se ipsum præsentandum Procuratorem constituere quantumcumque idoneus sit, & meritis adjuvetur, quia ambitionis molimina non sunt fovenda cap. cum in jure de elect. attamen quotiescumque præsentatur ab aliis Patronis, tunc præsentationi de se factæ poterit consentire, non quidem æque principaliter semetipsum præsentando (quod ambitionis nota non careret) sed voto votis adhærendo, & assensum præstando Rota coram Buratt. decis. 316. num. 4. & coram Merlin. decis. 733. num. 5. Vel etiamsi Patronus procedat per viam deprecationis, & supplicationis; tunc enim posset Ordinarius per viam gratificationis illummittere, ut dicit Add. ad dict. decis. 316. Buratt. num. 19. non tamen ex debito Rota. decis. 151. num. 33. post Vivian. de jurepatr. Ciarlin. contr. for. capit. 69. num. 17. & seqq. & præsertim quando non est unicus, qui supplicat pro se ipso: sed adest Compatronus, qui alium præsentavit: nam tunc non intraret gratificatio in præjudicium Compatroni, & alterius præsentati; ut adretit Cardin. de Luc. de jurepatr. dist. 31. num. 13.

12. Præsentatio quando competit vigore turni, non dicitur consumpta in primo præsentato, si hic post acceptatam præsentationem renunciavit, vel aliàs institutio effectum non habuit, ut respondit Sacra Congregatio Concilii in Bona. num.

nien. 10. Aprilis 1680. seu 1683. Variatio autem in Patronis laicis admittitur cumulativè, idest unum, vel duos præsentando *cap. quod autem de jure patr.* non tamen à prima præsentatione recedendo: si enim recedunt nihil agunt, & non valet secunda præsentatio *Ricc. de cis. 109. num. 3. part. 3. Tondut. quæst. benef. tom. 2. part. 3. cap. 172. num. 10.* imò nec valet cumulativè præsentare post institutionem Episcopi, quia res non est amplius integra, *Tondut. Addit. ad cap. 118. part. 1. num. 62.* Patroni verò Ecclesiastici, nec cumulativè variare possunt, quia eorum præsentatio habet vim electionis, in qua non cadit variatio, *Vivian. de jure patr. lib. 10. capit. 1. num. 3.*

13. CLERICUM N. HABILEM ET IDONEUM. Præsentandus debet esse Clericus, cum de laico præsentatio fieri non possit, *Ricc. in prax. resol. 151. num. 1. part. 1.* ubi dicit quod possit tantum nominari, dummodò antequam præsentetur efficiatur Clericus *Garc. de benefic. part. 7. cap. 1. num. 32. & 33. Barbof. de offic. Episc. alleg. 72. num. 73.* Et idem procedit in Clerico conjugato, qui cum sit incapax Beneficii præsentari non valet *Vivian. de jure patr. lib. 6. cap. 7. num. 19.* nec non in Clerico illegitimo, qui non poterit præsentari ad Beneficium juri patronatus Patris Presbyteri, ut respondit *Sacr. Congreg. Concilii in Legionen. 28. Februarii 1673. lib. 18. fol. 583.* Idem debet esse idoneus *Concil. Trident. sess. 7. cap. 3. & cap. 13. de Reformation.* Et si Beneficium est Curatum specialiter attenditur idoneitas, ætas, mores, & doctrina, prudentia &c. juxta *Concil. Trident. dispositionem in cap. 18. sess. 24. de reform.* Nam quælibet reservatio quantumvis generalis, recipit interpretationem de habilibus: Unde si in fundatione Beneficii cautum sit, quod conferri debeat Agnatis fundatoris, vel Civibus loci, debet intelligi quatenus sint idonei *Vivian. de jure patr. part. 1. lib. 2. cap. 8. num. 4. & seqq.* Et si fundator dicat, quod possint præsentari simplices Clerici, non possunt præsentari, qui sunt minores quatuordecim annis, quia post *Concil. Trident. ad Beneficia non sunt*

idonei *cap. 6. sess. 23. de reform. Sac. Congregat. Concilii in Mutinen. 6. & 19. Junii 1682.* Et si disponderet, quod præsentandus exanimi subjacere non debeat, conditio hujusmodi est intelligenda, quatenus Episcopo constet esse idoneum, ut respondit *Sacr. Congregatio Concilii in Sarsinaten. 27. Nov. 1649. lib. 19. pag. 9.* Si autem Beneficium esset erectum sub conditione, quod præsentandus non teneatur recitare Officium Divinum, sed Officium B. M. V. seu illius Coronam, quod tunc possit conferri Clerico majori septennio non obstante Concilii dispositione, tenet *Mendo verb. Cappellania,* quem refert, & sequitur *P. Felix. Potest. Panorm. in Exam. Ecclesiast. n. 1272. tom. 1.*

14. Item si ageretur de Præbenda Canonicali in Cathedrali non posset à Patrono præsentari Clericus 14. annorum & si fieret præsentatio non sustineretur, nec esset admittenda, nam illam in Cathedralibus, qui ad suscipiendos ordines sacros apti non sunt propter defectum ætatis, idonei non reputantur ut declaravit *Sacr. Congr. Concilii in Grossetana 31. Maii 1704.* Sicuti in concursu non est admittendus, qui non habet ætatem præscriptam à Concilio pro Presbyteratu, idest quod attingat vigesimum quintum annum, neque laicus, *ead. Congreg. 14. Martii 1676. in Fossanen. lib. 18. pag. 1.* Item si esset præsentandus Clericus de parentela, & præsentaretur extraneus; nam nulla esset præsentatio, & Clericus de agnatione posset petere sibi conferri ab Ordinario, qui si conferret jure devoluto, teneretur legem fundatoris observare *Carem resol. 156. per tot.*

15. Quid si ex fundationis lege, præsentandi essent Clerici loci Civēs? An inquam Civēs omnes etiam privilegiati, habiles censendi sint, ut præsentari valeant? Et videbatur dicendum quod non; cum Civium appellatione propriè loquendo, veniant tantum Civēs naturales, & originarii non autem assumpti ex privilegio *Barbof. appellat. 48. num. 5.* cum aliis allegatis à *Pignatell. consult. 1. num. 1. tom. 7.* & quidem illi tantum, qui nati sunt in Civitate, Suburbis, vicis, & districtu; non autem, qui sunt ex Comi-

gatu aut aliis locis unitis, vel de statu
l. civis Cod. de incol. lib. 10. l. qui ex Vico
ff. ad Municipal. Rot. coram Zarar. dec.
22. nu. 2. & 21. & coram Caprara in Ro-
mana seu Senen. Dotium 22. Junii 1703. §.
evidens, confirmata 7. Januar. 1704. in
qua Puellæ Status Senensis prætendentes
venire sub nomine Civium Civitatis Se-
nensis pro habendis subsidiis dotalibus re-
lictæ Puellis -- Di Padre e Madre Senesi.
fuerunt exclusæ.

16. Veruntamen ad effectum obti-
nendi Beneficia eaque conferendi, appel-
latione Civium, veniunt etiam cives ex
privilegio, hinc est; quod si aliqua Civi-
tas potiat privilegio, ut non nisi Civi-
bus conferantur beneficia Ecclesiastica
ibidem erecta, & existentia, non po-
terit illos excludere ex firmatis à Rot.
coram Cerro decis. 73. num. 8. & 9. & in
terminis præsentationis respondit Sac.
Congr. Concilii 16. Septembris 1649. in
qua dubium sic fuit expositum -- *Quæ-
ritur An Sacerdos N. ex privilegio esse
Ejus Civis, & Patritius Romanus cum ex-
pressionem, quod in Senatum ire, senten-
tiam dicere, Magistratum gerere, usque
immunitatibus, honoribus, & privilegiis
uti, & potiri possit, quibus cives Nobi-
les Patriæque Romæ nati utuntur, præsen-
tari, & admitti possit, ad Cappellaniam
Presbyteri Romanis ex dispositione Fun-
datoris conferendam vigore Jurispatrona-
tus constituto in hujusmodi Cappellaniis,
& dicta die prodiit rescriptum -- præ-
sentari, & admitti posse, lib. 18. pag. 674.*

17. Quid si Beneficium seu Cappel-
lania sit Sacerdotalis, an inquam possit
præsentari, & admitti simplex Clericus,
qui sit de proximo ordinandus; Respon-
sio pendet à Testatorum dispositione,
& regula generalis constitui non potest.
In una *Tiburina*, in qua Testator man-
dabat, quod in Cappella erecta per eum,
missæ celebrari deberent ab uno Sacer-
dote de familia, eoque non existente ce-
lebrari deberent à Sacerdote deputando
Congr. Concilii sub 9. Decembr. 1690. de-
claravit Cappellaniam esse Clericalem. In
alia Justinopolitana in qua erigebatur
Cappellania dum hac lege quod Missa quo-
tidiana in puncto meridiei, constituto Sa-

cerdote, aut Canonico bonæ vitæ celebra-
ri committatur: Et quærebatur an esset Sa-
cerdotalis, sub die 23. Novembr. 1693.
ead. Congreg. respondit Negative. In Ti-
sculana, in qua Testator mandaverat
erigi in Cathedrali Beneficiatum, cum
onere inserviendi Choro, & celebrandi
unam Missam de requiem pro qualibet
hebdomada: quia præsentatus Ordines
Sacros infra annum non susceperat juxta
Constitutiones illius Cathedralis, qui-
bus reddebatur obnoxius, eadem Con-
gregatio die 4. Septembris 1700. decla-
ravit, Beneficium esse Sacerdotale habitum,
& non actu tempore præsentationis, ita ta-
men, ut infra annum deberet promoveri.

18. Tondut. autem q. benef. 10. l. 1. §.
num. 26. dicit, quod quando qualitas
Presbyteri in dispositione hominis fuit
adjecta ipsi præsentationi veluti si dicitur
-- præsentetur Presbyter -- præsentetur
Sacerdos, tunc illa qualitas debet adesse
actu, & non sufficiat quod in se habetur.
Et ita tenuit etiam ead. Congregatio 8.
Maii 1677. lib. 39. fol. 418. & alios plures
casus refert, & distinguit Barbol. de
offic. & potest. Episcop. alleg. 24. num.
37. & pluribus sequentibus. At in ulti-
mo hoc casu si præsentaretur Clericus
non fieret devolutio, quando Patronus
habuisset probabilem ignorantiam qual-
litatum a fundatore requisitarum, vel
à præsentatione recedendo intra ter-
minum quatuor mensium, Sacerdo-
tem præsentaret, Rota in *Barbino-
nen. Beneficii* 20. Junii 1701. coram
Priolo.

19. Quid tamen si præsentatus possi-
deret alia Beneficia simplicia, an inquam
sit instituendus? Et dicendum, quod
dummodò quodlibet Beneficium de per-
se non sit sufficiens ad congruam præsen-
tati sustentationem, poterit institui,
quia in hoc casu Episcopus super duo-
bus Beneficiis dissimilibus etiam sub eo-
dem tecto dispensat, ut sæpè respon-
dit Congregat. Concilii, & præsertim
in *Neocastren.* 3. Februarii 1629. & in
Alexandrina 17. Junii 1630. & in aliis ad-
ductis tom. 1. tit. 2. annot. ad for. 20. nu. 1.
& 2. Sufficiencia autem intelligi debet de-
tractis oneribus Missarum, Pensionum,
De-

Decimarum, & similibus, ad hoc ut secundum Beneficium conferri ab Ordinario non possit, eadem Congregat. 19. Martii 1639. Si autem primum Beneficium pro honesta sustentationem esset sufficiens, & adhuc ad illud jurispatronatus presentaretur (quod fieri potest) & institueretur, & presentatus utrumque retineret absque dispensatione, utrumque ipso jure vacaret, prout decisum refert Garc. de benefic. part. 11. cap. 5. num. 286. & 310. Gallemart. supra Concil. Tridentin. cap. 17. sess. 24. de reformat. num. 2. & 3. quia pluralitas Beneficiorum impedit retentionem, non assecutionem.

20. Ulterius, quid si presentatus ad Parochialem in examine non reperitur idoneus ad confessiones audiendas, an sit admittendus? Huic dubio responsum dedit Congregat. Concilii in Panormitana, in qua cum Senatus Civitatis presentasset Archiepiscopo N. ad Parochialem, & fuisset rejectus ob defectum idoneitatis ad Confessiones audiendas, & ad hujusmodi rejectione appellasset, quaesitum fuit?

- I. *An qualitas approbationis ad audiendas simpliciter confessiones, necessario requiratur in presentandis ad Parochiales?*
- II. *An sit necesse, quod obtenta fuerit ab Archiepiscopo Panormitano, vel sufficiat obtentam fuisse a quolibet Ordinario.*
- III. *An examen dicti N. fueris nullum.*
- IV. *An committendum sit Archiepiscopo, ut hucusque gesta per ipsum N. previo examine revalidet.*
- Et die 15. Januar. 1684. decisum fuit.*
- Ad 1. 2. & 3. Affirmativè.*
- Ad 4. Archiepiscopus procedat prout de jure, Et iterum reposita causa sub die 10. Junii ejusdem anni, rescriptum extitit.*
- Ad 1. in decisis.*
- Ad 2. Affirmativè quoad pri-*

mam partem: Negativè, quoad secundam: quoad 4. Ad mentem, & mens fuit posse Archiepiscopum sua auctoritate ordinaria approbare Parochum ex integro, previo legitimo examine.

21. Clericus verò Minorum Ordinum legitimæ ætatis, ad Parochialem approbatus, non poterit reprobari ad Ordines Sacros, & Presbyteratum quantum pertinet ad litteraturam, ut respondit Sac. Congregat. Concilii in Cusentina 6. Decemb. 1667. lib. 58. pag. 457. Si autem presentaretur ad Præbendam Theologalem, & ad Sacram Scripturam docendam, & exponendam non esset idoneus, tunc institutio non esset danda, & nisi in tempore non presentaretur idoneus, collatio ad Episcopum devolveretur. At si spes acquirendæ idoneitatis in presentato effulgeret, posset Episcopus indulgere ut ad tempus per substitutum oneri suppleret; Quia quando pro Theologali Præbenda non reperitur idoneus, collatio est suspendenda, donec inveniatur idoneus cui conferri possit, & interim fructus tradendi sunt Superiori Regulari alicujus Ordinis, qui curet ut aliquis Theologus ex suis Religiosis publicè in Ecclesia Cathedrali doceat Sacram Scripturam Sac. Congregat. Concilii in Ostunen. 10. Decembris 1633. ad 2. lib. 14. Dec. pag. 19. & aliud Decretum refert Gallemart. supra Concil. Trident. sess. 5. cap. 1. de reform. post num. 2.

22. **IBIDEM PRÆSENTEM.** Præsentatio Clerici, qui debet institui est facienda personaliter; quia ideò dicitur præsentatio, cum ille dicatur præsens, qui præbetur sensibus corporis ut dicit Glos. in clem. dudum de sepult. verb. *presentari*: Hæc autem præsentia requiritur, ut possit examinari an sit idoneus, & habeat requisita foundationis: ideoque Ordinarius præsentationem de absente factam non tenetur admittere, cum sit invalida: nisi presentatus esset eidem adeò notus, ut non in-

digeret examine; tunc enim si agatur de Beneficio simplici, & non Curato, præsentatio absentis tenet, dummodo infra tempus datum ad præsentandum acceptet, & ratificet saltem per Procuratorem specialem, ut communiter tradunt Ricc. in prax. par. 1. resol. 152. num. 2. & 3. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 6. num. 37. & 38. Vivian. de jur. pat. lib. 6. cap. 8. per tot. Card. de Luc. de jur. patr. disc. 64. num. 30. & dummodò Ordinarius præsentationem absentis vel admiserit, vel non rejecerit, ut dixit Rot. cor. Peuting. dec. 251. num. 16.

23. Et quanquam Beltramin. ad Gregor. decif. 34. num. 7. acriter huic conclusioni se opponat, & firmet, quod cum hodie ex dispositione Concil. Trid. sess. 7. cap. 13. de reform. præsentati non possint institui, nec in Beneficiis simplicibus, nisi prævio examine, præsentatio de absente sit nulla, quamvis præsentatus sit notus instituere debenti: nihilominus Barbof. de Offic. Episc. alleg. 72. & Add. ad Buratt. dec. 481. num. 13. illam sustinent, & veram asserunt; & hodierna praxis admittit in Beneficiis simplicibus.

24. **ADMITTI, INSTITUI, ET IMMITTI.** Instantia præsentantis ita concipitur, ad indifferentiam eligentium, seu postulantium quia in electione dicitur confirmari, in postulatione admitti. Est autem postulatio gratiæ petitio Superiori facta de promovendo aliquem ad Prælaturam, ad quam de jure communi propter defectum aliquem dispensabilem (non crimen) vel impedimentum eligi, seu promoveri non potest: Unde postulatio est personæ, quæ prohibetur eligi, non propter vitium, sed propter defectum puta natalium, ætatis, Ordinis quatenus Laicus est Glos. in cap. nullus in Episcopum verbis in Sacris dist. 60. aut in minoribus, præsentatio. Convenit cum electione in hoc, quod sit facta à majori parte Capituli: Verum si electio cum postulatione concurrat: videlicet si una pars suffragiorum Capituli postulet unam personam, & alia eligat aliam, tunc ut prævaleat postulatio, requiritur quod postulantibus sint duæ partes ex tribus: quod

si postulante non adæquent duas tertias partes, sed eligentes excedant unam tertiam partem, prævalet electio ex dispositione Text. in cap. scriptum de elect. ibique Gloss. & DD. Differt autem ab electione in hoc, quod per electionem acquiritur jus electo ante confirmationem, jus inquam Beneficii, & administrandi: nam electio dat Beneficium, confirmatio verò exercitium: per postulationem autem jus acquiritur postulato post postulationem præsentationem Superiori factam. Per nominationem verò jus acquiritur nominato post præsentationem: Sicque postulates, aut nominantes ante præsentationem possunt à postulatione, aut nominatione recedere, minime post præsentationem. Verum sicuti electus à administrat ante confirmationem ejus electio cassatur per Text. in cap. jam dudum de præb. Ita si postulatus administrat ante admittam postulationem privatur jure postulationis cap. bona memorie de postulat. Et sic pariter nominatus. Et advertete, quod licet Fundator Beneficii, possit de consensu Episcopi in limine foundationis apponere conditiones sibi beneficas etiam jure communi contrarias cap. nobis de jur. patr. hodie tamen jus instituendi præsentatum, Inferiori Episcopo reservari non potest, attempta prohibitione Concil. Tridentini cap. 12. sess. 14. de reform. ubi Barbof. num. 18.

25. **CUM ONERIBUS.** Primum onus Beneficiati, est recitatio Divini Officii, quamvis Beneficium sit exiguum, idest parvi redditus, ut de veriori, & communiore sententia docent Navar. de Hor. Canonic. cap. 7. num. 27. ubi dicit ita semper consuluisse, & tenuisse, & quod contra faciens mortaliter peccet, Graff. dec. aur. part. 1. lib. 2. cap. 50. num. 18. Garc. de benef. part. 3. cap. 1. num. 39. & 40. Bonacin. de Hor. Canonic. disp. 1. quest. 2. punct. 4. num. 17. Barbof. in cap. dolentes num. 4. de celeb. Mis. sar. Fagnan. in cap. conquerente num. 8. & 9. de Cleric. non resid. quorum Sententia non solum innititur in Sac. Canonum dispositione, sed etiam Constit. Leonis X. ena-

emanata in Concilio Lateranensi impressa in Bullar. tom. 1. la 7. & Pii V. tom. 2. la 135. in quibus iungitur quibuscumque Beneficiatis hoc onus: nam in §. 38. primæ, habentur hæc verba --- *Statuimus quoque, & ordinamus, ut quilibet habens Beneficium cum Cura, vel sine Cura si post sex menses ab obtento Beneficio, Divinum Officium non dixerit, legitimo impedimento cessante, Beneficiorum suorum fructus suos non faciat, provata omissionis recitationis Officii, & temporis, sed eos tanquam injustè perceptos, in Fabrica Beneficiorum, vel pauperum eleemosynas erogare teneatur.*

26. In secunda autem §. 1. post expressam confirmationem præfatæ Bullæ Concilii Lateran. & declarationem factam de quantitate fructuum amittendorum ab iis qui quotidie Officium non recitant, sielegitur -- *Item ille qui primis sex mensibus Officium non dixerit, nisi legitimum impedimentum ipsum excusaverit, grave peccatum intelligat admisisse: declarantes præstimonias, præstimoniales portiones, & qualiacumque Beneficia, etiam nullum omnino servitium obtinentes (nota hæc verba) cum prædictis pariter convenire &c.*

27. Ex quibus clarè patet, quod non sint audiendi nonnulli Theologi moderiores morales, qui docent Beneficium ad horas Canonicas recitandas non teneri, cuius Beneficii fructus non attingunt tertiam mediocris sustentationis partem: quod nec Canones, nec Constitutiones prædictæ, nec in mente, nec in verbis dixerunt: Unde merito à DD. supra allegatis reprobantur, quibus addo Gavant. in rubr. Missal. par. 2. sect. 1. cap. 4. num. 3. Corrad. prax. benefic. lib. 4. cap. 6. n. 14.

28. Secundum onus Beneficiati est reparatio Fabricæ Ecclesiæ, ad quam de jure cogi potest, nulla facta deductione Congruæ alimentariæ; quia tunc alimenta deducuntur, quando Beneficium est residentiale; vel Beneficiatus alimenta habere non potest aliunde, ut tradit Sperell. decis. 67. num. 6. quem sequitur Panimoll. decis. 15. annot. num. 21. ad quam reparationem tenentur etiam Cardina-

les ex vi citatæ Bullæ 7. Leon. X. §. 22. Et hinc est quod Episcopus in cujus Diocesi Beneficia erecta, & reparatione indigentia reperuntur, potest sequestrare fructus eorundem Beneficiorum, etiam si sint Militum Hierosolymitanorum, ut respondit Sacra Congreg. Concil. in Hieracen. 18. Maii 1590. lib. 7. litter. pag. 165. & in Narnion. 24. Maii 1657. in qua cum Episcopus exposuisset Congregationi plures Ecclesias in sua Diocesi ferè reperiri collapsas, in quibus plura Beneficia reperiebantur erecta, & exposulasset responderi.

- I. *An possit in actu Visitationis eorum titulos ad Ecclesiam viciniorum transferre?*
  - II. *An possit eorundem Beneficiorum possessores quacumque Dignitate fulgentes cogere ad resarciendam Ecclesiam, in qua transferantur tituli, quatenus restauratione indigeret, & erigendum Altare in d. Ecclesia?*
  - III. *An eosdem cogere ad celebrandum, seu celebrari faciendum in die festivitatis illius Sancti sub cuius invocatione erectum est Beneficium?*
  - IV. *An ad effectum prædictum, & proficiendis suppelletilibus Sacris, possit sequestrari facere fructus eorundem Beneficiorum.*
- Sud dicta die prodiit resolutio.

Ad 1. Si Ecclesiæ, ut supponitur sunt fere dirutæ, & collapsæ, Episcopum auditis quorum interest, posse uti Sedis Apostolicæ Delegatum transferre Beneficia simplicia ad Ecclesias viciniores.

Ad 2. Respondit dictos Rectores Beneficiorum etiam in quacumque Dignitate constitutos, teneri post translationem sequutam ad futuram restorationem Ecclesiarum ad quas Beneficia fuerint translata?

Ad 3. respondit eosdem Beneficiatos cogi posse ab Episco-

po ad celebrandum, seu celebrari faciendum in die festivitatis illius Sancti, sub cuius invocatione Beneficium est erectum, nisi aliud constet in erectione, seu fundatione?

Ad 4. Respondit posse ad effectum prædictæ restorationis; nec non pro conscribendis Sacris suppellectilibus, redditus eorundem Beneficiorum sequstrare?

Non tamen fructus alicujus Parochialis, Præbendis Canonicalibus unire prætextu depopulationis, & exinanitionis Parochiæ eadem Congregat. in Thelesina 7. Junii 1703. confirmata 9. Augusti 1704. aut Ecclesiæ Parochialis destructionis ead. Congregat. in Aversana 6. Octobris 1703. Ricc. prax. for. Eccles. part. 2. resol. 201. num. 2. vers. secundo Parochiali vero, & collect. 2911. vers. & nota.

29. Tertium onus Beneficiati, est contributio pro procuratore Episcopi Visitantis, Sac. Congregat. Concilii apud Crispin. de visit. part. 1. §. 16. num. 10. & Sac. Congreg. Episc. in Civitatis Castellanae 28. Novemb. 1687. & alibi sæpè. Quartum onus, est accessus ad Processiones, ad quas Beneficiatus non accedendo, potest cogi, ut respondit Sac. Congregat. Concilii in Surrentina 6. Augusti 1689. quam declarationem observandam esse decrevit altera Congregat. Episc. & Regul. 3. Julii 1693. Cætera verò onera regulanda, & adimplenda erunt juxta legem præscriptam in fundatione, quam Ordinarius alterare non potest, nec Beneficiato nova addere onera, etiam si Patronus, sive Exequutor Testamentarius consensum daret, ut pluries respondit prædicta Congregat. Concilii, & præcipuè in Ariminen. 23. Aprilis 1589. lib. 7. litter. pag. 38. in Comen. 25. Martii 1689. in Sarnen. 3. Julii 1690. & in Asten. 14. Febr. 1699. quæ conclusio procedit etiam in Collegiata Ecclesia, Canonice cujus non potest Episcopus one-

ra addere præter in erectione demandata ead. Congregat. Concil. 17. Aprilis 1603.

30. AC JURIBUS SOLITIS. Si præsentatio fieret ad Beneficium Jurispatronatus Curatum, præsentatus habet jus ad Congruam alimentariam, in qua taxanda, arbitrium Ordinarii sic erit interponendum nempe si fructus Parochiæ non excedant summam scutorum seu Ducatorum Centum, Congrua erit scutorum seu Ducatorum moneta loci Beneficii triginta: si verò excedant centum, tunc tertia pars fructuum assignanda erit Vicario, sive Curato, prout casu fuit Congregat. Concilii in Aquilana Torre Paganæ 13. Septembr. 1580. lib. 3. litter. pag. 216. Vicario autem deputato in Ecclesiis Curatis Monasteriis perpetuo unitis, Congrua non debet assignari major centum, nec minor quinquaginta scutorum ad præscriptum Constit. Pii V. quæ incipit ad exequendum Sac. Congregat. Concilii in Constantien. 17. Nov. 1629. lib. 14. Decret. pag. 185.

31. Item habet jus, quod Cura, sive Vicaria sibi conferatur absque forma examinis per concursum, & per solam Episcopi approbationem Sac. Congregat. Concilii in Vafionen. 22. Augusti 1637. lib. 15. pag. 580. Item, quod si Parochia cujus debet esse Vicarius reperitur unita Monasterio, præferatur pro sua Congrua alimentaria Monachis Monasterii Leoncil. de privil. paup. part. 2. priv. 21. §. num. 94. cum aliis pluribus allegatis à Surd. de alim. tit. 1. quæst. 100. n. 2. quam Monachi tenentur solvere etiam de præpitiis bonis Monasterii usque ad summam scut. 50. donec evidenter probent Parochiam unitam nullos prorsus habuisse reditus, quando Monasterio fuit unita, prout decisum fuisse à Congreg. Concilii refert Gallemart. supra cap. 7. de reform. post num. 7. vers. ex fructibus. Item quod si Congrua non sit sufficiens augeatur, ut censuit Congreg. Concil. in Eugubina 10. Januarii 1695. confirmata 5. Martii 1696. Item, quod à Cura non amoveatur inconsulto Episcopo, ut probant auctoritates allegatæ tom. 1. tit. 10. annot. ad form. 18. num. 17.

32. At pro hujus ultimi juris intelligentia est advertendum, quod propositio vera est quoties jus presentandi Vicarium amovibilem pertinet ad personas privatas, vel ad Societates, & Collegia Laicorum, penes quas residere non potest cura habitualis, seu Retoria, in quibus terminis loquitur Card. de Luc. *de benef. disc.* 80. num. 20. & 21. ibi à me allegatus: secus autem si nominatio, seu presentatio Vicarii pertinet ad Capitulum, sive Collegium Ecclesiasticum, vel ad Monasterium; nam tunc amovibilitas spectaret ad eum ad quem spectat nominatio, prout respondit Congr. Concilii in *Asculana* 13. Novembr. 1655. lib. 19. fol. 534. licet Vicarius etiam in isto casu possit arbitrio Episcopi removeri, quamvis sit Regularis, absque eo quod teneatur deducere causas remotionis, ut respondit ead. Congr. in *Camerinen.* 18. Septemb. 1627. lib. 13. pag. 337.

33. An autem Ordinarius vigore cap. 7. sess. 7. de reformation. Concil. Trident. possit curam, quae exercetur in Ecclesiis Regularium per Vicarium amovibilem exigere in Vicariam perpetuam, responderetur, quod si agatur de Ecclesiis Parochialibus simpliciter Monasteriis unitis, utique si sibi melius expedire videatur, poterit, prout responsum fuit per Congregat. in *Tudertina* 8. Augusti 1693. si vero sermo sit de Ecclesiis Curatis positus in loco Monasteriorum, quibus imminet Cura Animarum ab ipsorum primæva fundatione, & non poterit; quia hujusmodi Ecclesiæ Curatæ dicuntur de Mensa Monasterii, non autem simpliciter unitæ, ut distinguunt Gallem. *supra d. c.* 7. sess. 7. & Pignat. *consult.* 157. num. 1. & per tot. tom. 9. Et pro his servanda est dispositio c. 11. sess. 25. de regular. ubi Barb. num. 2. & 24.

34. Quoties autem Episcopus in Ecclesiis Parochialibus Monasteriis unitis procedat ad erectionem Vicariæ perpetuæ juxta facultates sibi tributas in d. cap. 7. sess. 7. & à constit. Pii V. la 47. tunc omnia onera incumbunt Parochiali Ecclesiæ censentur translata in Vicarium, cui in futurum incumbere non autem Monasterio, ut pluries dictam Pii V. Bullam interpre-

tando declaravit Congr. Conc. & præcisè in *Aversana* 31. Maii 1607. lib. 11. pag. 8. in *Vasionen.* 22. Augusti 1637. ad 3. lib. 15. pag. 580. & in *Conimbric. seu Lamacen.* 14. Nov. 1648. ad 2. lib. 18. pag. 530. Gallem. *sup. d. c.* 7. sess. 7. post num. 7. ubi aliud Decretum affert.

Appellationis coram honestis
Viris.

FORMULA V.

SUMMARIUM.

- 1 Appellatio quomodo, & quando interponatur coram honestis viris, ostenditur.
- 2 Appellatio interposita coram honestis viris debet continere causam cur coram illis fuerit appellatum.
- 3 Appellatio coram honestis viris potest interponi voce, sive scripto, latinè, vel lingua vernacula infra decem dies.
Tempus ad appellandum coram honestis viris currit à die scientiæ late sententiæ si citatio executæ fuit Domi, si vero personaliter, à die sententiæ.
Appellatio interposita coram solo Notario non suffragatur extrà Urbem.
- 4 Episcopus si allegatur suspectus, potest alteri causam delegare si non agatur de interesse proprio bursali.
- 5 Appellatio à denegata justitia non admittitur nisi transacto biennio & n. 6.
- 7 Appellatio non datur à comminatione declaratorie censure late à jure.
Appellatio suspensiva non admittitur à Decreto, quo Episcopus decrevit tertiam partem fructuum Præbendarum pro Distributionibus esse applicandam.
Appellatio non impedit, neque retardat Synodum Diocesanam neque Visitationem personalem.

Ap-